

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Christiani Mayer E Societate Iesv, Diarivm
Meditationvm, De Præcipvis Vitæ Christi mysteriis**

Mayer, Christian

Coloniæ Agrippinæ, 1635

3. De eodem decreto Incarnationis ex D. Bern. Ser. 1. de Annunciat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60091)

quoque, qua nihilominus mea est, surripere homo voluit: & ne illi quidem miserus est, nec pepercit oculus eius. Nunquid de bobus cura est Deo? Duas tantum fecerat nobiles creaturas rationis participes, capaces beatitudinis, Angelum videlicet atque hominem: sed ecce propter me Angelos perdidit multos, homines uniuersos. Ergo ut sciant, quia & ego diligo Patrem: per me recipiat, quos quodammodo propter me amisisse videtur. Si propter me tempestas haec orta est (ait Ionas) tollite me, & mittite in mare. omnes inuident mihi. Ecce venio: & talem eis exhibeo metipsum, ut quisquis inuidere voluerit, quisquis gestierit imitari, fiat ei emulatio ista in bonum. His expensis, affectus gratitudinis, amoris, resignationis subdendi.

Ion 1.

III. De eodem decreto Incarnationis, ex D. Bern. ser. I. De Annunc.

UT hoc maximum pietatis Sacramentum luculentius apprehendatur, affectuosiusque expendatur, expedit ex D. Bern. l. c. in illud: Misericordia & veritas obuiauerunt sibi, iustitia & pax osculate sunt: hoc decretum in arcano Sanctissimæ Triados consilio sic factum humano more nostro considerare.

Psal 38.

I. Præ-

I. Præciso lapsu Adæ astutiâ diaboli de-
 cepti, hinc diuina misericordia & pax
 Patrem misericordiarum his pijs susur-
 ris ad misericordiam misero exhiben-
 dam instigabant: *Nunquid in æternum Psal. 76.*
proijcet Deus, aut non apponet, ut complaci-
tior sit adhuc? Nunquid obliuiscetur misereri
Deus, aut continebit in irâ misericordias
suas? En miseratione eget creatura ra-
 tionalis, quoniam misera facta est &
 miserabilis nimis. *Vbi misericordia tua Psal. 88.*
antiqua Domine? Ut quid ergò me ge-
 nuisti Pater, cuius miserationes su-
 per omnia opera tua, citius peritu-
 ram? scit enim veritas ipsa, quoniam
 misericordia tua periit, & nulla est,
 si non aliquando miserearis. Isthinc
 verò iustitia & veritas accinctæ gla-
 dio ancipiti ad faciendam vindictam
 contrâ instabant, & clamore valido
 vociferabantur: vsquequo peccatores
 Domine, vsquequo peccatores glo-
 riabuntur, effabuntur, & loquen-
 tur iniquitatem? oportet impleri ser-
 monem, quem locutus es, *qui fidelis es*
absq; vlla iniquitate, iustus & rectus. To-
 tus moriatur Adam necesse est cum om-
 nibus, qui in eo erant, qua die vetitum
 pomum in præuaricatione comedit.
 Quis enim nesciat, quod si prædictam

sibi præuaricator sententiam mortis euaserit, periit, nec permanebit in æternum veritas tua. *Conuertantur peccatores in infernum, omnes gentes qui obliuiscuntur Deum. Iustus es Domine & rectum iudicium tuum. Iustitiam ergo dilige, & oculi tui videant equitatem.* Quid hic faceret Pater infinite misericors & iustus: in partes misericordiæ & pacis concedere innata quidem suadet benignitas: at in præiudicium iustitiæ id attentare congenita vetat veritas. Et tactus dolore cordis intrinsecus, ingemiscens ait: *pœnitent me fecisse hominem.* O inæstimabilem peccati grauitatem, quæ infinitam sic contristat bonitatem, lacescit iustitiæ gladium, claudit misericordiæ sinum! Affectus intimæ contritionis hic exercendus.

II. Audiens hanc grandem controuersiam Unigenitus Patris, præuidensque peremptorium æternæ mortis decretum in hominem præuaricatorem mox ferendum, nisi illi misericordia exhiberetur, simulque sentiens paterna viscera commoueri, atque in mitiorem partem propendere, suoque insuper torius litis decisionem relinquere arbitrio, pro infinitâ suâ sapientiâ in hanc formam decretoriam concepit sententiam:

Psal. 9.

Psal. 118.

Psal. 10.

am: Hæc dicit: Perij, si Adam non moriatur: & illa dicit: perij, nisi misericordiam consequatur. Fiat mors bona, & habet vtraque quod petit: quod fiet, si ex caritate innocens moriatur quis, qui nihil debeat morti. Obstupère omnes in verbo sapientiæ, & forma iudicij, cum manifestum esset, nullam eis querimoniæ ansam relinqui, si fieri posset, quod vtraque petebat, per eum scilicet, qui innocens ex caritate, non necessitate moreretur. Sed eheu! cum iam vicisse misericordia, & præuaricator respirasse videretur, en noua oritur controuersia tantò desperatior, quantò intricatior. Quæritur, & nusquam inuenitur ille innocens, qui mori velit non ex debito, sed ex voluntate, non ex malo merito, sed beneplacito suo. Circumit veritas orbem terræ, & nemo reperitur mundus à forde, nec infans, cuius est vnus diei vita super terram. *Omnes declinauerunt, non est qui faciat bonum, non est usque ad unum.* *Psalm. 137.* Sed & misericordia cælum omne perlustrat, & in Angelis quoque, ne dixerim prauitatem, minorem tamen inuenit charitatem. Quid in re adeò desperata faceret misericordia? pergit nihilominus vigere Patrem misericordiarum,

suggerens posse talem innocentem hominem ex nihilo, non ex vitiata stirpe Adæ, diuinâ potentiâ facile creari, eaque innocentiâ & charitate donari, aut Angelum aliquem similibus donis ornari, qui velit ac possit innocens ex charitate pro nocente homine mori. Contrâ excipit Iustitia; Iustitiæ Dei infinitæ læsæ ex iustitiâ satisfaciendum: id verò fieri nullo modo posse à quouis homine, aut Angelo quantumuis innocente, iusto & sancto, cum is finitæ sit sanctitatis: oportere itaque illum, qui pro illatâ infinitæ maiestati Dei iniuriâ velit ex iustitiâ satisfacere, esse quoque infinitæ dignitatis. O incomprehensibilem peccati enormitatem, quod à nulla pura creatura condignè potest expiari! Hic horror peccati cuiusvis concipiendus, cum spe veniæ, & zelo satisfaciendi diuinæ iustitiæ.

III. Iam conclamatum videbatur de ancipiti causâ humani generis, (ubi enim talis innocens infinitæ dignitatis reperiretur?) iam in secreto regalis cubiculi Deitatis in præuaricatorem hominem æternæ damnationis sententia parabatur; cum ecce Pax suggerit: non est inter creaturas etiam possibili-
biles ullus talis innocens, qui facere
pos-

possit ac velit bonum hoc, ut moriatur pro nocente, & infinitæ Dei iustitiæ satisfaciatur, non est usque ad unum. Qui consilium dedit, ferat auxilium. Sensit hoc verbum, quod scrutatur omnia, etiam profunda Dei, audiit unigenitus Patris. Quid faceret? misericordia motus ait: me me pœna illa mortis subeunda manet, mihi incumbit pœnitentiam agere pro homine, quem creavi, non est qui possit reparare eum, nisi qui creavit: moxque se offert æterno Patri ad naturam humanam assumendam, in eaque assumpta pro homine lapsa ex iustitia satisfaciendum. Annuit gratulabundus Pater cum Spiritu Sancto: sicque communi consensu conclusum est, ut Verbum caro fiat, hominemque ex rigore iustitiæ redimat. O inæstimabilem bonitatem, liberalitatem, charitatem! Quanta illi debetur dilectio, gratiarum actio, resignationis promptitudo? Hi affectus ad longum possunt hic exerceri.

*De primo motiuo Incarnationis Verbi, IV.
quod est maxima inde resultans*

Dei gloria.

I. **P**Rimarium motiuum Incarnationis Verbi à Sanctissima Trinitate

te